

Arrest

nr. 88 192 van 26 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 6 juli 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Koen BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ingediend op 5 maart 2012 werd op 30 mei 2012 onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.03.2012 bij onze diensten werd ingediend door :

[M.M.]

+ echtgenote [K.L.] [...]

Geboren te Malgobek op 06.11.1978

+ (kinderen) minderjarig [...]

Nationaliteit: Rusland (Federatie van) adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter §3 — 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 24.02.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 05.03.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren twee middelen aan die luiden als volgt: “EERSTE MIDDEL. Schending van art. 9ter Vreemdelingenwet 15 december 1980. Schending beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materiële motiveringsplicht). Schending rechten van verdediging. Schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de beginselen van behoorlijk bestuur. In de bestreden beslissing wordt ten onrechte beweerd dat de aanvraag onontvankelijk zou zijn omdat het standaard medisch getuigschrift “(niet) beantwoordt (...) aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.” (vrije vertaling). Deze argumentatie is niet correct en dit om volgende redenen. In het verzoekschrift - die naar het oordeel van verzoeker als één en ondeelbaar geheel met het standaard medisch getuigschrift en gebeurlijke bijlagen en nodige identiteitsdocumenten het aanvraagdossier uitmaakt, wordt expliciet vermeld: Wat de medische problematiek betreft, is het zo dat [P.M.] dagdagelijks zeer ernstige psychische problemen ondervindt waarbij duidelijk blijkt dat betrokkene lijdt aan een zeer ernstige depressiviteit ingevolge een psychologisch trauma dat zij heeft opgelopen in haar geboorteland. Zij heeft last van een ernstige spanningshoofdpijn en een totaal gestoorde slaap. Er is sprake van panische nachtmerries en intense angst met hypertensie aanvallen, en een ongewone dagmoetheid en vermoeibaarheid met tevens ernstige verstoring van de concentratie- en geheugenfunctie. Het kind ondergaat een diepe depressie. Het kind neemt dagdagelijks aanzienlijke medicatie zoals nader omschreven op het medisch attest in bijlage. Een behandeling dient uitgedrukt te worden in jaren en in eerste fase ander halfjaar. Een regelmatige opvolging door een psychiater is noodzakelijk.. Een toestand van chronische depressie met zeer ernstige risico's dreigt wanneer de behandeling wordt stopgezet. Het kind kan onmogelijk nog een normaal leven lijden door haar ziekte toestand die erg invaliderend is en adequate medische behandeling behoeft. De toestand van betrokkene kan enkel verbeteren door een adequate medisch neuro-psychiatrische behandeling bij middel van intense gesprekstherapie en eventueel adequate psychopharmaca. Deze toestand heeft tot gevolg dat het kind onmogelijk nog kan terugkeren naar haar geboorteland. In het gevoegde medisch getuigschrift wordt dan nader omschreven welke de actuele aandoening betreft, waarbij wordt vermeld zowel wat de aard van de aandoening is als de ernst van de aandoening. Cfr. gedetailleerd medisch attest POBIKROWSKI dd. 24.02.2012. Er werd een standaard medisch attest voorgelegd met duidelijke omschrijving van de aard van de aandoening Post Traumatische Stresstoornis en anderzijds duidelijke

omschrijving van de ernst. De motivering van de bestreden beslissing is totaal kaduuk, en de beslissing strijdt met het art. 9 TER VW, waar er een overdreven formalisme aan de dag wordt gelegd in die zin dat geëist wordt dat het woord "ernstig" of "niet ernstig" in het attest zou voorkomen, terwijl anderzijds door de wetgever werd gevraagd de ernst van de aandoening te beschrijven (zie ook standaard medisch getuigschrift). De ernst van de aandoening is én in het verzoekschrift én in het medisch attest duidelijk omschreven. Het redelijks- en zorgvuldigheidsbeginsel evenals de beginselen van behoorlijk bestuur vereisen dat er niet tot in het oneindige formaliteitseisen worden gesteld, en dat toch minstens het verzoekschrift en het standaard medisch getuigschrift en de voor gelegde bijlagen volledig op hun inhoud worden gecontroleerd. Door de verwijzing in het verzoekschrift naar het standaard medisch getuigschrift en bovendien de andere medische attesten en bijlagen gaat dit verzoekschrift ahw. deel uitmaken van dit getuigschrift, waar het één en ondeelbaar mee verwordt. De argumentatie als zou niet voldaan zijn aan 9 ter § 1, vierde lid VW is niet correct. Hierbij dient nog opgemerkt dat de ratio legis uiteraard bestaat in het zoveel als mogelijk vergaren van informatie zodat er geenszins kan geargumenteed worden alsof de beschrijving van de ernst van de aandoening exclusief onder deze of gene rubriek zou moeten vermeld worden. De argumentatie dat er niet voldaan is aan de voorwaarden is totaal niet afdoende en ook totaal verkeerd gezien alle stukken die door verzoekers worden voorgelegd en alle reeds in het bezit zijn van verwerende partij. En indien verwerende partij meende dat er bepaalde gegevens tekort waren, dan diende zij verzoekers desgevallend om bijkomende gegevens te vragen, eerder dan zomaar zonder enig onderzoek de vraag af te wijzen. Dat de afwijzing wegens onontvankelijkheid getuigt van een grove onzorgvuldigheid en bovendien het redelijkheidsbeginsel schendt. Gezien er door verwerende partij nooit enig onderzoek is, hoewel het nu juist de bedoeling moet zijn alle nuttige elementen te onderzoeken is er manifeste schending van art. 9 TER VW en doordat verzoekers ook nooit enige vraag tot bijkomende informatie hebben gekregen ondanks het feit dat verwerende partij blijkbaar niet bereid was noch het verzoekschrift noch het standaard medisch getuigschrift te onderzoeken, de rechten van verdediging aan de orde. Dit totaal gebrek aan enig onderzoek van het ingediende verzoekschrift of nog het medisch getuigschrift zelf of verzoek tot voorleggen van bijkomende stukken! gegevens heeft een beslissende invloed gehad op de uitkomst van de beslissing.

TWEEDE MIDDEL; Schending art. 9 ter Vreemdelingenwet 15 december 1980. Schending beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materiele motiveringsplicht). Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: "De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed . Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R v St nr 43 522 29 juni 1993 R A C E 1993) en meer bepaald passend nauwkeurig en relevant (R v St nr. 53.583, 7juni 1995, Rev.dr.étr. 1995, 326) of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St. nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E., 1993). Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende: 'Artikel 2: De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd. Artikel 3: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.' De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St. nr. 55.056, 7 september 1995, Rev.dr.étr. 1996, 249). Verzoekers menen dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de materiële motiveringsplicht werd geschonden. Verzoekers vorderen dan ook op grond van een schending van materiële maar ook de formele motiveringsplicht de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken. De motivering van de dienst Vreemdelingenzaken is op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig. Verwerende partij beperkt zich ertoe in haar beslissing uiteen te zetten dat het standaard medisch getuigschrift niet zou voldoen omwille van het feit dat geen uitspraak zou gedaan zijn omtrent de ernst van de aandoening. Verzoekers kunnen niet akkoord gaan met een dergelijke stereotype afwijzing van haar verzoek tot regularisatie, terwijl verwerende partij indien gewenst steeds bij komende informatie had kunnen vragen. Het kan en mag niet aanvaard worden dat verwerende partij telkenmale opnieuw op een stereotype manier verzoeken tot regularisatie gaat afwijzen om te stellen dat zij deze niet dient te behandelen, aangezien het standaard medisch getuigschrift niet zou voldoen aan art. 9ter § 1, vierde lid VW. Er is dan ook geen enkele afdoende motivering waarom verwerende partij de aan vraag van verzoekers niet ten gronde zou moeten beoordelen, dan wel zelf enig onderzoek zou uitvoeren. Dat zich in dit verband trouwens de vraag stelt of een niet medisch geschoold persoon zomaar kan oordelen over de ontvankelijkheid van aanvragen medische regularisatie. vraag die ontkenkend dient beantwoord te worden, en wellicht veel problemen zou kunnen oplossen."

2.2. Verzoekers betogen dat zij een standaard medisch attest voorlegden dat duidelijk de omschrijving bevat van de aandoening 'Post Traumatische Stressstoornis' en van de ernst daarvan. Daarnaast verwijzen verzoekers naar andere medische attesten en bijlagen bij het verzoekschrift. Volgens hun diende het bestuur, indien zij van mening was dat er bepaalde documenten tekort waren, deze op te vragen. Verzoekers stellen niet akkoord te kunnen gaan met een stereotype afwijzing van hun verzoek terwijl het bestuur steeds bijkomende documentatie had kunnen vragen.

2.3. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen en in werking getreden op 10 januari 2011 bepaalt vooreerst het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

2.4. De Raad wijst er op dat het aan verzoekers toekomt om in hun aanvraag aan te tonen dat, in casu hun kind, valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.5. In de bestreden beslissing wordt er verwezen naar het standaard medisch getuigschrift van 24 februari 2012 en gesteld dat dit onvoldoende is daar het geen uitspraak vertoont omtrent de graad van ernst van de ziekte.

De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“(…) Artikel Ster - §3, 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het K.B. van 17.05.2007. Het standaard medische getuigschrift d.d. 24.02.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van de ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag d.d. 05.03.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (arrest nr. 214.351 RvS d.d. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in artikel 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2.6. Artikel 9ter, §3, 3° bepaalt als ontvankelijkheidsvoorwaarde dat een standaard medisch getuigschrift dient te worden voorgelegd dat bovendien voldoet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid. Dit betekent dat dit standaard medisch getuigschrift vermeldt wat de ziekte is, en welke haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling is.

2.7. Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen gesteld: “Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.” (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), Parl.St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

2.8. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij hun aanvraag standaard medische getuigschriften, zoals vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei

2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voegde.

2.9. Dit standaard medisch getuigschrift werd op 24 februari ingevuld door Dr. POBIKROWSKI en vermeldt onder punt "B/Diagnose: gedetailleerde beschrijving van de aard en de ernst van de aandoeningen op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt ingediend" dat verzoeker lijdt aan: "*syndrome de neurose végétative*".

2.10. Uit het administratieve dossier, meer bepaald in het medisch attest van 24 februari 2012 van Dr. POBIKROWSKI, dat betrekking heeft op verzoekers kind, blijkt dat het volgende werd vermeld:

"B/ DIAGNOSTIC: description détaillée

"syndrome de névrose végétative avec ces crise d'agitation, consécutif aux stress vécus à l'âge de 6 ans. Elle doit prendre Atarax 25 mg (...)"

2.11. Het komt aan de behandelende arts toe om in het standaard medisch getuigschrift een gedetailleerde beschrijving te geven van de ernst van de aandoening, zoals overigens duidelijk omschreven in het standaarddocument met verwijzing naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2.12. De Raad dient evenwel vast te stellen dat het standaard medisch attest geenszins melding maakt van de graad van ernst van de aandoening van verzoekers hun kind. Er wordt slechts melding gemaakt van de aandoening waaraan verzoekers kind lijdt en tevens wordt de aanleiding tot de aandoening gegeven doch kan geenszins gesteld worden dat de graad van ernst van deze aandoening blijkt uit deze omschrijving van de ziekte van verzoekers kind. Artikel 9ter van de vreemdelingenwet schrijft voor dat deze graad van ernst moet worden vermeld, los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling. Verzoekers hun betoog dat de vermelding onder "*B. Diagnose*" voldoende duidelijk wijst op de graad van ernst van de psychische stoornis waaraan hun kind lijdt, wordt gelet op voorgaande niet aangenomen. Het volstaat dan ook niet om louter en alleen een medische aandoening te benoemen, zonder expliciet de ernst ervan op medische wijze weer te geven. Het volstaat evenmin om, zoals verzoekers pogen in hun verzoekschrift voor te houden, dat het geheel van de aanvraag en andere attesten kan worden afgeleid dat het wel degelijk zou gaan om een ernstige aandoening, zonder dat dit prima facie kan worden afgeleid uit het enige standaard medische getuigschrift dat werd ingediend.

2.13. Uit de wet zelf blijkt immers duidelijk dat er voldaan moet worden aan drie cumulatieve voorwaarden door de vreemdeling die een aanvraag indient om verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, m.n.:

"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt (1) de ziekte, (2) haar graad van ernst (3) en de noodzakelijk geachte behandeling".

2.14. De term 'neurose' duidt immers enkel de medische aandoening of ziekte aan waaraan verzoekers hun kind lijdt, doch hieruit kan geenszins de graad van ernst van deze aandoening afgeleid worden. Ook waar verzoekers menen dat uit de voorgeschreven medicatie voldoende duidelijk de graad van ernst blijkt kunnen zij niet worden gevolgd. De Raad wijst er nogmaals op dat de graad van ernst los van de ziekte zelf en de noodzakelijk geachte behandeling dient te worden vermeld. Het is niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op grond van het door verzoeker voorgelegde medisch stuk besloten heeft tot de onontvankelijkheid van de aanvraag. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.14. De bestreden beslissing steunt op afdoende, pertinente, deugdelijke en ter zake dienende motieven. De schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen, evenmin als de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.15. In de mate dat verzoeker menen dat de beoordeling van de graad van ernst toekomt aan de ambtenaar-geneesheer en hij verwijst naar artikel 9ter, § 1, 5° lid van de vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in casu niet overgegaan is tot een inhoudelijke beoordeling van de graad van ernst van de ziekte, hetgeen inderdaad tot de exclusieve bevoegdheid behoort van de ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. De gemachtigde

van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft zich in de beoordeling van de aanvraag beperkt tot het nagaan of de aanvraag voldoet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, hetgeen tot zijn bevoegdheid behoort, zoals blijkt uit artikel 9ter, § 3 van de vreemdelingenwet en in casu meer bepaald artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet. De gemachtigde vermocht aldus na te gaan of het medisch getuigschrift dat verzoeker voorlegde melding maakte van de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Geen enkele wettelijke bepaling verplicht de gemachtigde om bij de beoordeling van deze ontvankelijkheidsvoorwaarden vooraf een arts te raadplegen.

2.16. Het bestuur kan evenmin onzorgvuldig gedrag verweten worden daar verzoekers niet aantonen dat de bestreden beslissing gebaseerd werd op een verkeerde voorstelling van feiten. Waar verzoekers betogen dat de gevraagde aanduiding van de *'graad van de ernst'* al te formalistisch is, zeker wanneer vast zou staan dat verzoekers hun kind aan een zeer ernstige ziekte lijdt, of dat de terminologie of de wijze waarop deze *'graad van ernst'* dient gecommuniceerd te worden niet duidelijk is, geldt dat de wet zelf voorschrijft dat, op straffe van ontvankelijkheid, deze *'graad van ernst'* van de ziekte dient omschreven te worden. De wijze waarom dit gebeurt, komt toe aan de behandelende arts.

3.13. Waar verzoekers stellen dat de ambtenaar-geneesheer een bijkomend onderzoek had moeten doen, wijst de Raad erop dat de ambtenaar-geneesheer volgens artikel 9ter van de vreemdelingenwet *"zodig de vreemdeling (kan) onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen (...)"*. Deze bepaling impliceert dat de ambtenaar-geneesheer zodoende wettelijk niet verplicht is dit te doen. De ambtenaar-geneesheer kon de medische toestand van verzoeker duidelijk vaststellen en evalueren op basis van het administratief dossier, gelet op het voorgelegde medisch verslag van de behandelende arts. Verzoekers betwisten niet de door de ambtenaar-geneesheer vastgestelde medische problematiek. Verzoekers zijn het oneens met de conclusie van de bestreden beslissing, maar hiermee maken zij niet aannemelijk dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is en dat een bijkomend medisch onderzoek de appreciatie van de medische aandoening door de ambtenaar-geneesheer kon wijzigen.

2.17. Tot slot wijst de Raad erop dat het bestuur in casu niet heeft getracht een medische beoordeling te geven, maar louter is nagegaan of aan de toepasselijke wettelijke bepalingen is voldaan. Door vast te stellen dat in het standaard medisch getuigschrift van 24 februari 2012 enkel de aandoening worden vermeld en de noodzakelijk geachte behandeling, maar niet de graad van de ernst van deze aandoening, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris zich niet in de plaats gesteld van een ambtenaar-geneesheer. De gemachtigde heeft louter geoordeeld dat niet werd voldaan aan de voorschriften van artikel 9ter van de vreemdelingenwet .

Het enig middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC